

Acosta't...t'espero

Un relat de: [llumdenit](#)

On ets?

Si sabessis el temps que fa que t'espero....

T'espero amb calma, sense presses, sé que arribaràs aviat.

Abans de conèixer-te, et vull donar les gràcies, per no haver vingut massa d'hora.

Podies haver arribat quan jo no sabia estimar. Si ni tan sols m'estimava a mi mateixa, només em suportava.

M'hagués acostat a tu i sense voler, t'hagués tallat les ales, perquè jo t'hagués donat les meves. Gràcies per no haver vingut llavors, perquè hauries fugit del meu costat i jo no hauria entès el motiu. Només em veuria amb les mans buides preguntant què havia passat...

Ara està tot a punt, conec el meu camí, es el moment de venir, si no estàs massa lluny.

Potser ens hem creuat pel carrer algun dia i ens hem vist sense mirar-nos.

Et deixaré el llum encès de nits, per si arribes mentre dormo.

I quan et vegi, amb els ulls conscients de l'ànima, no faran falta paraules, sabré que ets tu.

No tardis massa, fa temsp que t'espero.... on ets?